

11de JAARGANG, NR. 200
17 JUNI 2013

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWSBERICHTEN**
4 BOEKBESPREKING
 Nogmaals Bud Powell (J.J. Mulder)
5 PLATENRECENSIES
 John Mediski, New Cool Collective,
 Sugar, Kenny Werner, Tim Warfield,
 Genzo Okabe, Ivo Perelman,
 Thelonious4, Bobby McFerrin e.a.
14 CONCERTVERSLAGEN
 Jazz Festival Middelburg.
EN VERDER:
16 Overleden

ROOS PLAATSMAN IS OP VAKANTIE

JAZZFLITS 201
 staat 22 JULI op
<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

**DJAZZ.TV NU OOK BIJ ZIGGO
 IN HET TELEVISIEPAKKET**

De jazztelevisiezender DJAZZ.tv is sinds 1 juni toegevoegd aan het digitale TV Extra pakket van kabelexploitant Ziggo. Daarmee kan het station minder dan een jaar na de start al in een groot deel van Nederland worden ontvangen. Ziggo gaat de Nederlandse versie van DJAZZ.tv doorgeven, met Nederlandse ondertitels en veel aandacht voor het Nederlandse muziekleven.

Managing director Noëlla Jansen van DJAZZ.tv is enorm blij met de jongste uitbreiding van het bereik van de zender. "Dat we binnen zo'n korte tijd zo enorm zijn gegroeid mag je gerust een bijzondere prestatie noemen", aldus Jansen. "Jazz is tijdloze muziek die gewaardeerd wordt door een grote groep van muzikliefhebbers. Fantastisch dat DJAZZ.tv in Nederland nu een groot deel van die mensen bereikt!"

Het vanuit Naarden opererende DJAZZ.tv is de eerste 24-uurs tv-zender ter wereld op het gebied van jazz, en is ook internationaal actief. In het buitenland is de zender inmiddels te ontvangen in Frankrijk, Afrika en het Caribisch gebied. Het programma-aanbod omvat opnamen van grote jazzfestivals uit de hele wereld, gecombineerd met opnamen van concerten en festivals in Nederland. DJAZZ.tv zal zich de komende maanden met promotieteams laten zien op festivals als North Sea Jazz.

Heeft u jazznieuws?
Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

CONCERT

LONNIE SMITH GEEFT TOEGIFT OP WANDELSTOK

Organist Dr Lonnie Smith stond de laatste weken van mei met de Jazzinvaders en zangeres Linda Bloemhard op diverse Nederlandse podia. Tijdens festivals in Amersfoort, Enschede en Hoofddorp was hij zelfs gratis te beluisteren. Wellicht daarom was het niet bijzonder druk bij zijn concert op 23 mei in LantarenVenster. De organisatie maakte van de nood echter een deugd. Men plaatste tafels in de zaal en liet de bezoekers daaraan gezeten van de jazz genieten. Een primeur voor het theater. Opvallend was de toegift die Smith gaf. Niet op zijn orgel, maar 'slappend' op zijn onafscheidelijke wandelstok!
 (Foto: Joke Schot)

Oprichters Meer Jazz Festival koninklijk onderscheiden

Alex de Leeuw en Hans Esman, twintig jaar geleden oprichters van het Meer Jazz Festival in Hoofddorp, zijn 26 mei benoemd tot lid van de Orde van Oranje Nassau. De onderscheiding werd door burgemeester Theo Weterings uitgereikt op de laatste dag van de editie 2013 van het festival. De Leeuw (voormalig festivaldirecteur) en Esman (voormalig voorzitter van de stichting Meer Jazz) kregen hun lintje voor het vele werk dat ze in de loop van de jaren voor het Meer Jazz Festival verzetten.

NIEUWS

Mario Nappi Trio wint European Jazz Contest

Het trio van de Italiaanse pianist Mario Nappi heeft op 29 mei in het Theater aan het Vrijthof, Maastricht de European Jazz Contest 2013 gewonnen. De Contest is een wedstrijd voor jonge Europese jazz-musici.

De finale van de European Jazz Contest vond voor het eerst in Maastricht plaats. In het Theater aan het Vrijthof streden drie bands om de hoofdprijs. Behalve de winnaar waren dat AlgoRhythm (Polen) en het Manuel Magrini Trio (Italië). In de jury zaten onder anderen Stefano Mastruzzi, directeur van het Saint Louis Conservatorium in Rome (en initiatiefnemer van de wedstrijd) en Ron van Stratum, hoofdvakdocent drums aan het Conservatorium Maastricht. Als prijs mag het Mario Nappi Trio een cd maken bij het onafhankelijke Italiaanse label Jazz Collection. De European Jazz Contest wordt sinds 2008 jaarlijks gehouden. Het Saint Louis Conservatorium uit Rome en Conservatorium Maastricht zullen in de toekomst vaker samenwerken.

Website Jazzenzo luidt noodklok

De website jazzenzo.nl verkeert in geldnood. Dat meldt uitgever Erno Elsinga op 2 juni op zijn website: "Met onmiddellijke ingang is een bedrag van vijfduizend euro nodig." Elsinga roept sympathisanten op om een betaalde advertentie op de website te plaatsen dan wel geld te storten.

Volgens Elsinga ligt het probleem bij de tegenvallende inkomsten. De crisis maakt dat bedrijven en musici 'voorzichtig' zijn geworden met het plaatsen van advertenties. Daardoor wordt het steeds moeilijker om aan de financiële verplichtingen te voldoen, aldus Elsinga.

Jazzenzo maakt onder meer kosten voor het onderhoud van de website, de werkzaamheden van een webmaster en voor een server. Alle fotograferende en schrijvende medewerkers leveren hun bijdragen kosteloos. Elsinga zegt dat crowdfunding, 'bedelen' in zijn optiek, geen optie is voor Jazzenzo. Hij doet daarom een 'dringend' beroep op bedrijven en personen om advertenties te plaatsen. Jazzenzo bestaat acht jaar.

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<https://www.facebook.com/Jazzflits>

PLATEN

PLATENLABELS BLUE NOTE EN ARTISTSHARE SLAAN HANDEN INEEN

De platenlabels Blue Note en ArtistShare gaan samenwerken om jonge jazzmusici een steuntje in de rug te geven bij het maken van cd's. Blue Note brengt onder meer het bekende logo in, ArtistShare zijn systeem van 'crowdfunding.'

Blue Note zal betrokken zijn bij de selectie van musici en zal de promotie van de platen op zich nemen. Ook is het mogelijk dat de jonge musici een vast contract bij Blue Note krijgen. De artiesten worden zelf eigenaar van de 'master' van hun cd.

ArtistShare gaat particuliere financiers van de platenproducties een 'unieke ervaring' aanbieden, die verder gaat dan alleen de fysieke cd. In ruil voor hun ondersteuning zullen zij in meer of mindere mate bij het creatieve proces betrokken worden.

"Aanstormend talent heeft vaak frisse muzikale ideeën, maar is in de regel gedwongen zich met marketing en promotie bezig te houden, terwijl ze juist alle aandacht aan hun creativiteit moeten geven", licht Bruce Lundvall van Blue Note het nieuwe initiatief toe. Lundvall: "Brian Camelio (oprichter van ArtistShare; red.) is een visionair. Zijn bedrijf heeft de sleutel tot de toekomst van de muziekbranche." ArtistShare ging in oktober 2003 van start als een internetplatform waar artiesten hun fans konden vragen mee te betalen aan cd-producties. Tal van grote jazzmusici, onder wie orkestleider Maria Schneider, namen via ArtistShare de laatste jaren het heft in eigen handen. Meerdere platen werden met prijzen bekroond, waaronder een Grammy Award dit jaar voor 'Centennial', het Gil Evans-eerbetoon van Ryan Truesdell.

PODIA

JAZZORCHESTRA STOPT MET MAANDELIJKSE CONCERTEN IN BIMHUIS

Na zestien jaar stopt het Jazz Orchestra of the Concertgebouw met de maandelijkse concerten in het Bimhuis (Amsterdam). Door het wegvallen van de rijkssubsidie zijn de concerten niet meer mogelijk.

Vanaf het komende seizoen zal het orkest niet meer op regelmatige basis te horen zijn in het Bimhuis. Deze traditie begon in december 1996 met een tweewekelijkse concertserie. Later werd de frequentie in maandelijks veranderd. Het orkest gaf sindsdien bijna 170 concerten in het Bimhuis. Het orkest gaat zich nu richten op grote zaal-producties, overwegend in het Concertgebouw. Het zal met name buiten Amsterdam minder te horen zijn.

NIEUWS

Nathalie Loriers.
(Foto: www.jackylepage.com)

Twintigste seizoen JazzLab Series start met speciaal evenement

Omdat het in september exact twintig jaar geleden is dat de Vlaamse JazzLab Series een concerttournee organiseerde, wordt het nieuwe seizoen geopend met een 'ambitieuze verjaardagsevent'. Op zaterdag 28 september weerklinkt op twintig podia in heel Vlaanderen en Brussel tegelijkertijd jazz. Het zijn concerten van zowel aanstormend als gevestigd talent, onder meer het Marjan Van Rompay Quartet, Scoreman, de Yves Peeters Group, Mâäk, het Koen Nys Quintet en het Nathalie Loriers Trio. Het verjaardagsgebeuren wordt afgetrapt op 27 september met een feestavond in Sint-Niklaas met onder anderen trompettist Bert Joris. In het seizoen 2013 – 2014 zullen onder anderen OakTree, het Marjan van Rompay Quartet, het Rebirth::Collective en het Steven Delanoye New York Trio met Frank Vaganée onder de JazzLab Series-vlag optreden.

Jazz Tour: Belgische artiesten over de taalgrens

Het Vlaamse JazzLab Series en het Waalse Les Lundis d'Hortense slaan de handen ineen. Onder de noemer Jazz Tour gaan Vlaamse jazzartiesten in Wallonië toeren en omgekeerd. Onder anderen de Vlaamse zangeres Kristen Cornwell staat dit jaar in een aantal Waalse zalen. Het Manuel Hermia Trio gaat de Vlaamse podia af. In december gaat het Lionel Beuvers Quartet door Wallonië toeren.

PRIJZEN

Media Award-winnaar Bert Vuijsje (links) interviewt Ado Broodboom op 18 mei jl. tijdens de Vriendendag van het Nederlands Jazz Archief. (Foto: Joke Schot)

BERT VUIJSJE KRIJGT JAZZ MEDIA AWARD

Journalist Bert Vuijsje krijgt de Jazz Media Award 2013, onder meer voor zijn werk voor het Nederlands Jazz Archief. De tweejaarlijkse onderscheiding is een beloning van een bijzondere journalistieke prestatie op het gebied van jazz. De prijs wordt eind juni uitgereikt tijdens de Jazzdag in Rotterdam.

Bert Vuijsje schrijft sinds 1962 over jazz in onder meer Vrij Nederland, Jazzwereld, Muziekrant OOR, de Volkskrant, Jazz Nu en het Jazzbulletin. Ook publiceerde hij enige boeken. "Als hoofdredacteur van het Jazzbulletin en initiator van een prachtige reeks cd-opnamen uit het verleden is hij medeverantwoordelijk voor het op peil houden van het Nederlands Jazz Archief en het toegankelijk maken daarvan ten bate van liefhebbers en aanstormende talenten. Door zijn columns, weblog en boeken hebben velen kennis kunnen maken met een bevlogen man, die zijn mening terecht niet onder stoelen of banken steekt!", aldus de jury. Die bestond deze keer uit Amanda Kuyper, Melchior Huurdeman, Jeroen de Valk, Co de Kloet en voorzitter Cees Schrama. "Bert Vuijsje tracht met onvolprezen ijver de jazzgeschiedenis, ook in deze turbulente tijden, levend te houden en commentarieert op vakkundige wijze de hedendaagse ontwikkelingen met een enorme kennis van zaken op nationaal en internationaal gebied." De Jazz Media Award bestaat uit een geldbedrag van 1500 euro en het 'Blue Note juweel', gemaakt door sieraadkunstenaar Gert Hovius.

Sonny Rollins zegt optredens juni en juli af

Saxofonist Sonny Rollins heeft al zijn optredens voor juni en juli afgezegd. Hij heeft al enige tijd ademhalingsmoeilijkheden. Rollins zou medio juli op het North Sea Jazz Festival optreden. In plaats van Sonny Rollins spelen Joe Lovano en het Metropole Orkest onder leiding van Vince Mendoza in Rotterdam. Zij voeren werk van John Coltrane uit.

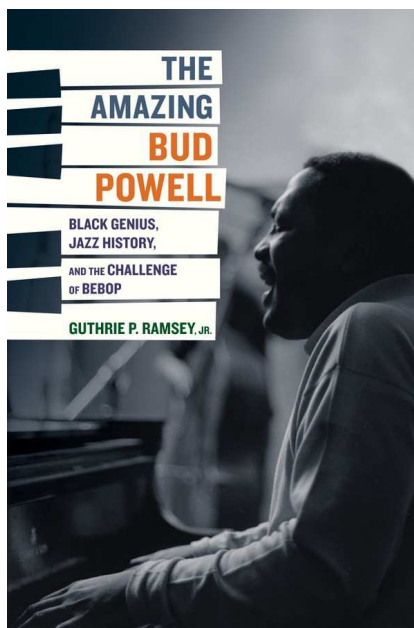
LAATSTE NIEUWS LAATSTE NIEUWS LAATSTE NIEUWS

Basklarinettist wint Groningse Jazz Talent Contest

Zif Taubenfeld heeft 13 juni in Groningen de Northern European Jazz Talent Contest gewonnen. (zie ook pagina 18)

JAZZ OP PAPIER

NOGMAALS BUD POWELL

Guthrie P. Ramsey Jr.
**The Amazing Bud Powell :
 Black genius, jazz history, and the
 challenge of bebop.**

Berkeley :

University of California Press, 2013.
 240 pag. : ill.

(Music of the African diaspora ; 17).
 ISBN 978-0-520-24391-0 hardc.

Prijs 36,75 euro.

Alweer een boek over Bud Powell? Ja, maar anders. In een vlot-geschreven levensschets-in-fragmenten doet de schijver het werk van Peter Pullman (zie twee afleveringen eerder) nog eens dunnetjes over. Na het gedetailleerd verslag van de laatste kunnen we daar dus geen nieuwe feiten meer van verwachten. 'So far so good'. Maar Guthrie P. Ramsey, hoogleraar muziek en African Studies aan de universiteit van Pennsylvania, heeft hogere aspiraties. Hij heeft zich tot doel gesteld de persona grata tegen het licht te houden van een aantal maatschappelijke kwesties. Kijken we daarvoor naar de ondertitel. Vrijwel elk begrip daarin krijgt een nadere invulling.

Black: Afrika's aandeel in de jazz, alsmede dat in de gezondheidszorg (!). Genius: hoe werkt dat? Historiografie: hoe is de geschiedenis van de jazz in de loop der jaren beschreven? Bebop: ontgroeid aan een vorm van amusementsmuziek en verheven tot de status van kunst. Op zich misschien allemaal zinnige kwesties, maar het is nakauwen wat in dit boek gebeurt.

Ramsey heeft nog meer pijlen op zijn boog, waaronder de beeldende kunst en poëzie, het verschil tussen genre en stijl, close reading in de jazzkritiek (dus: 'close listening') en sekse (een kritische studie zou meer moeten omvatten dan in het kader van 'er waren ook nog vrouwen' – akkoord).

Ondanks de bij herhaling geformuleerde doelstellingen is Ramsey er niet in geslaagd enige continuïteit in zijn argumentatie aan te brengen. Het blijft bij geïsoleerd staande notities. En met conclusies als de volgende kan ik niet uit de voeten: "Rethinking genius with gender in mind encourages us to reconsider agency, identity, and subjectivity across the board, particularly with regard to musicians such as Powell and the ways that audiences members have made meaning from his music." (pag. 140). Irritant wordt het dat hij bij elke geponeerde probleemstelling onmiddellijk erna zijn heil zoekt bij uitspraken van een legertje anderen. Na een uiteenzetting over 'masculinization' – "With these ideas in mind, we can see how musicologists 'butched up' bebop discourse [zeg maar: het opwaarderen van de bebop tot iets mannelijks] by making associations between it and western art music, and thus facilitated its move from pop to art" – volgen op krap twee pagina's citaten van liefst zeven verschillende vakgenoten.

Als laatste is er een hoofdstuk met nauwgezette analyses, vooral op het gebied van de harmonische wendingen, van een twintigtal uitvoeringen. (In de inleiding maakt Ramsey het voorbehoud dat deze voor niet-theoretici misschien moeilijk te volgen zijn; kennelijk geldt dat niet voor zijn sociologenproza). Voor geschoolden evenwel nuttig, mét de muziek erbij. Maar ook die analyses staan volkomen op zichzelf.

Het boek bevat een aantal verbasteringen van namen: Norman Grantz, pianist George Wallington wordt Wallingford en Louis Haynes is een mix van de drummers Louis Hayes en Roy Haynes – de laatste is bedoeld. Sure Thing is geen eigen stuk, maar een compositie van Jerome Kern.

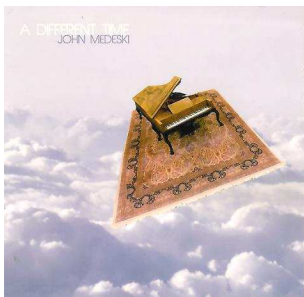
Ramsey noemt wel het vrijwel gelijktijdig verschenen werk van Pullman, maar heeft daaruit niet meer kunnen meenemen dat Powell zijn eerste trio-opnamen tweeënhalve jaar later opnam dan aangegeven.

Een tweeslachtig boek, dat overbodig genoemd kan worden, zowel wat het biografische als het theoretische gedeelte betreft. Het werpt 'non-issues' op, die met veel 'namedropping' worden omkleed, waarna de lezer nog niet veel wijzer is geworden en het verband met de pianist in de lucht blijft hangen.

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

JOHN MEDESKI A Different Time Okeh

Bezetting:
John Medeski (p).

Medeski Martin & Wood (MMW) is een avant-garde jazz-funk-trio, waarin pianist/organist John Medeski een hoofdrol vervult. Op 'A Different Time' speelt Medeski solo, maar wie 'groovy' funk verwacht komt bedrogen uit. Op de cd toont Medeski een heel andere kant van zichzelf. Deze solo-cd is sterk door klassieke muziek beïnvloed en laat een bezonken Medeski horen. Zelf schrijft hij in het cd-boekje dat hij hoopt dat de cd in de late uurtjes wordt gedraaid, wanneer je vrij bent van de dagelijkse beslommeringen. Inderdaad, heel iets anders dan MMW. De cd is ook bijzonder omdat Medeski niet op zijn gebruikelijke Steinway speelt maar op een antieke Franse Gaveau-vleugel. Dat instrument vereist een andere, meer delicate aanpak omdat het anders reageert op de aanslag. De Gaveau geeft ook een ander geluid dan een moderne vleugel, vooral in het hoge register dat helder en doorzicht klinkt, en daarbij werd geheel in stijl op een ouderwetse manier met twee microfoons analoog opgenomen. Op de cd staan vooral eigen nummers, sommige werden in het verleden al op een totaal andere manier door MMW vertolkt, zoals 'Otis', dat op de debuut-lp van het trio is te vinden, een nummer van Willie Nelson en een oude gospel uit 1905. Dat alles wordt in dezelfde serene sfeer gespeeld, waarbij de muziek zich opent wanneer niet aan andere dingen wordt gedacht. Wie zich die moeite getroost wordt beloond met intense, gevoelige, introverte en vooral mooie muziek.

Tom Beetz

Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/19g84CS>

ARVE HENRIKSEN/ TEUN VERBRUGGEN Black Swan Rat Records

Bezetting:
Arve Henriksen (tp, voc, Hardanger fiddle, samples, keyb, perc),
Teun Verbruggen (d, elektronica).

Op <http://www.ratrecords.biz/> zijn twee tracks van 'Black Swan' te beluisteren.

In de wereld van de experimentele elektronische muziek is het niet zo'n vreemd procedé, maar in de geïmproviseerde muziek is de werkwijze die aan dit album ten grondslag ligt bijzonder te noemen. De Belgische slagwerker Teun Verbruggen (misschien wel het meest bekend van The Flat Earth Society) bedacht met een instrumentarium van drums en elektronica een aantal stukken muziek. Die nam hij op, en stuurde ze naar trompettist Arve Henriksen. Puur intuïtief voegde de Noor er zijn muzikale ideeën aan toe. Zijn kenmerkende trompetspel zet de lijn voort van de ambient-pionier Jon Hassell (wiens invloed ook bij Eric Vloeimans terug te horen is). Maar om de muziek op 'Black Swan' ambient te noemen, zou veel te simplistisch zijn. Er zijn zeker raakvlakken, en sommige stukken zijn sterk atmosferisch, maar met name het ontregelende slagwerk van Verbruggen zorgt ervoor dat je als luisteraar niet ongestoord kunt wegdromen. Wel valt er veel te genieten van de fluïstertonen van Henriksen, die ook zijn stem inzet en zich bedient van samples en effecten. Juist in de balans van schoonheid en experimenteerdrijf zit de kracht van dit album, want geen van beiden kiest voor de weg van de minste weerstand. Het titelstuk kent zelfs klanken die zo weggevlogen lijken te zijn uit de dance-muziek, terwijl 'Boxgrove homepage' een puur akoestisch duet is tussen de fluitachtige trompet en gewiekst geplaatste snare- en bassdrumaccenten. 'Bryggen' verwijst in zijn klankwereld weer naar de industriële muziek uit de jaren tachtig. En het 'soundscape' van 'Babyflock N' neemt je mee naar Indiase sferen, waar de trompet via effecten haast weer als een baritonsax klinkt. Het blijft allemaal intrigeren, en door de vele details raak je niet snel uitgeluisterd op deze prachtige cd.

Herman te Loo

SUGAR**Ode****Speedwell Tracks****Bezetting:**

Jelske Hoogervorst (ts, as tambourine),
Folkert Tettero (g),
Dave Breidenbach (b),
Marc Schenk (d),
+ Dirk Beets (tp),
Vera Westera (voc),
Johan Hendrikse (Fender Rhodes,
Hammond orgel).

NEW COOL COLLECTIVE**Chin Chin****Dox****Bezetting:**

David Rockefeller (tp),
Benjamin Herman (as),
Willem Friede (keyb, arr),
Rory Ronde (g),
Leslie Lopez (b),
Joost Kroon (d),
Frank van Dok (perc),
Jos de Haas (perc).

VERVOLG CD-RECENSIES

Jelske Hoogervorst is niet alleen saxofoniste bij Liquid Lefty, maar heeft ook nog een ander bandje: Sugar. De naam verwijst naar een hit van Stanley Turrentine. Met Sugar wil Hoogervorst een eerbewijs brengen aan de soul en souljazz uit haar jeugd, aan de muziek die ook saxofonisten als Stanley Turrentine, Cannonball Adderly en Eddie Harris maakten. De stukken uit die hoek brengt ze op de cd 'Ode' als jazz zonder veel suiker en slagroom. Ze interpreteert ze met de haast Spartaanse uitmontering van haar sax met ritmetrio. Soms met gastrollen voor een trompet, een zangeres en/of een toetsenist, maar zonder elektronica.

Dat is wel even wennen. 'The happening' van The Supremes uitgevoerd door een saxofoon met ritmesectie voelt eerst wat vreemd. Om van de 'Ode to Billie Joe' maar te zwijgen. Zangeres Vera Westera vertelt het verhaal heel anders dan Bobby Gentry dat in de jaren zestig deed. Heel verstandig. Na een paar keer luisteren blijkt dit ook een 'belangwekkende uitvoering'. Jelske Hoogervorst heeft een wat droge sound. Ze heeft geen pogingen gedaan om haar inspiratiebronnen te imiteren, maar de composities als uitgangspunt genomen voor haar eigen verhaal. 'People make the world go round', oorspronkelijk uitgevoerd door de Isley Brothers (vijf falsetstemmen), speelt ze gewoon op haar tenorsax. 'Walk on by' wordt bij haar een fraai slepende 'bluesy' ballad.

Gezien de bronnen verwacht je in eerste instantie wat meer felheid en gestoken noten op 'Ode' aan te treffen, een vettere 'groove'. Maar je krijgt muziek van Jelske Hoogervorst. Ze zingt de composities los van het origineel en geeft ze, heel verrassend, een nieuw leven.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/15R5WNv>

Twintig jaar oud en nog steeds 'alive and kicking'. Negentien platen bracht New Cool Collective in die tijd uit. 'Chin Chin' is dus het twintigste album. De eerste negen stukken zijn 'reguliere' dansbare New Cool Collective-stukken. De overige twaalf werden geschreven voor de film 'Toegetakeld Door De Liefde' van Ari Deelder. Ze kunnen goed op zichzelf staan. Als 'soundtrack' zijn ze in de film vast niet zo aanwezig als de gangbare muziek van de band.

'Bij New Cool Collective zou ik na twintig jaar wel wat nieuwe ontwikkelingen willen horen'

De dansbare stukken van 'Chin Chin' zijn lekker vol en stevig, maar de muziek komt wat routinematig uit de speakers. Het stuk 'Devastated' zou verwoestend moeten zijn, maar het takelt hooguit toe. Het is tekenend voor alle dansmuziek op de cd. 'Never change a winning team' wordt wel gezegd, maar bij New Cool Collective zou ik nu toch wel wat verdere ontwikkelingen willen horen. Niet onvermeld mag blijven dat oudgediende gitarist Anton Goudsmit na negentien jaar New Cool Collective vaarwel heeft gezegd. Daar zal hij zijn redenen voor hebben, maar ik vind het toch jammer. De nieuwe gitarist Rori Ronde presenteert zich meteen al in het eerste stuk: 'The canteen'. Een goede binnenkomer voor het juniorlid.

Hessel Fluitman

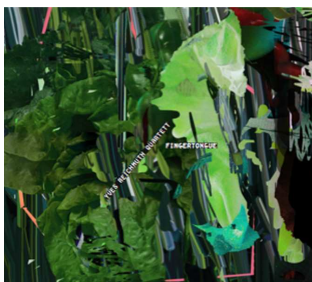
Beluister de titeltrack 'Chin chin': <http://bit.ly/1163EKq>

VERVOLG CD-RECENSIES

YVES REICHMUTH QUARTET

Fingertongue

Veto records

Bezetting:

Yves Reichmuth (g),
Lucien Dubuis (bkl),
Silvan Jeger (b),
Lionel Friedli (d).

'Fingertongue' is direct op stoom. Op de tweede cd van het Yves Reichmuth Quartet staan drie suites waarvan de eerste begint met een staccatomotief. Zeer kort en onverwachts blaast basklarinetist Lucien Dubuis een vloeiende lijn door de springerige melodie heen. Al snel voegt hij zich weer bij het kwartet en varieert met gitarist Yves Reichmuth verder op het eerste motief. In de eerste minuut gebeurt er meer dan genoeg om naar te luisteren maar het is geen ongeorganiseerde chaos. Vanaf de eerste tel trekt de muziek je aandacht, het is strak en uitgebalanceerd en belooft wat voor de eerste achttien minuten durende suite.

Dubuis blijft echter niet het hele stuk zo scherp. Na een paar minuten begint hij in de hoogte te piepen. Blazers als Breuker kwamen daar moeiteloos mee weg, bij Dubuis klinkt het als een aardige poging maar komt het net niet uit de verf. In de laagte blaast hij beter.

De cd bestaat niet alleen uit krachtige, snelle passages maar herbergt een aantal zeer rustige momenten. De lengte van de eerste suite biedt de muzikanten genoeg ruimte om te improviseren. Na een ingetogen middendeel krabbelt het ensemble uit de traagheid omhoog en dendert lekker verder om plots te eindigen.

Zeer onverwachts zet Reichmuth een blues in om het tweede stuk te beginnen. De ritmesectie van bassist Silvan Jeger en drummer Lionel Friedli geeft de muziek een vol geluid. Dubuis en Reichmuth spelen unisono passages die doen denken aan het Masada-werk van John Zorn. Bij de stukken waar Dubuis niet soleert komt hij goed mee. Toch, als hij soleert geeft het te weinig voldoening. Dat is zonde, de suites zitten goed in elkaar en het kwartet van Reichmuth heeft potentie. Maar misschien moet hij toch over een andere basklarinetist nadenken.

Jan Nieuwenhuis

DEWA BUDJANA

Dawai in Paradise

MoonJune Records

Bezetting:

Dewa Budjana (g, comp), Aat Syah (suling), Oni & Helmi (v), Surti (av), Wawan (c), Indra Lesmana, Krishna Balagita (keyb), Irsa Destiwi, Ade Irawan (p), Shadu Rasjidi, Bintang Indrianto, Rishanda Singgih (bg), Sandy Winarta, Ronald Fristianto, Arie Ayunir (d), Deva & Dawai, Vinod Gangani, Sophia Latjuba, Ubiet (voc) + Howard Levy (hca), Dave Carpenter, Reggie Hamilton (bg), Peter Erskine (d).

De schatkist met bijzondere jazzrockopnamen uit Indonesië die het Amerikaanse MoonJune heeft opgedoken, is bepaald nog niet leeg. Gitarist Dewa Budjana is in zijn vaderland bekend van de mainstream-rockband Gigi, maar daarnaast maakt hij dus uitstapjes in de jazzrichting. 'Dawai In Paradise' is het eerste album dat we daar in het westen van te horen krijgen. Budjana is een ervaren en smaakvolle gitarist, die met veel 'sustain' zijn melodielijnen uitzet. Die zijn krachtig en verraden zijn herkomst. Geen goedkope imitatie van Amerikaanse voorbeelden dus, maar met sambal en Oosterse kruiden bereide muzikale gerechten. Opvallende elementen zijn de regelmatig opduikende suling (bamboefluit) van Aat Syah en af en toe wat gamelanklanken. Ook ritmisch is die Balinese muziek aanwezig, zelfs als jazzrockgigant Peter Erskine achter de trommels zit. Budjana is als componist vooral sterk in de meer rockachtige stukken, zoals 'Caka 1922', dat zelfs een strijkersarrangement bevat en net aan de goede kant van de kitsch blijft. Het slotnummer, 'Devananda', is ook al zo'n tearjerker die je eigenlijk stiekem toch wel lekker vindt. MoonJune heeft nog een drietal albums van de gitarist op stapel staan, en op basis van deze eersteling is dat iets om naar uit te kijken.

Herman te Loo

Op de site van het label MoonJune zijn fragmenten van 'Dawai In Paradise' te horen: <http://bit.ly/15PRonz>

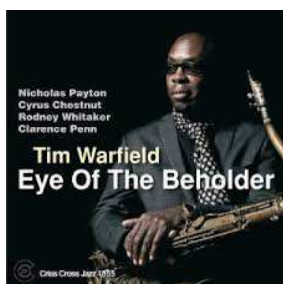
**KENNY WERNER,
HEIN VAN DE GEYN,
HANS VAN OOSTERHOUT**
Collaboration
Challenge

Bezetting:

Kenny Werner (p),
Hein Van de Geyn (b),
Hans van Oosterhout (d).

TIM WARFIELD
Eye Of The Beholder
Criss Cross

Bezetting:

Tim Warfield (ts, ss),
Nicholas Payton (tp),
Cyrus Chestnut (p),
Rodney Whitaker (b),
Clarence Penn (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Kenny Werner, Hein Van de Geyn en Hans van Oosterhout, de leden van dit trio, hebben gemeen dat ze alledrie intensief hebben samengewerkt met Toots Thielemans. Het eigenzinnige en diverse repertoire op 'Collaboration' past echter niet bij deze oude meester. Het album bevat verkennende improvisaties die niet het uiterste van de luisteraar vergen, maar wel nieuwsgierig maken naar de volgende onverwachte wending.

Gelukkig weet bassist Hein Van de Geyn zich af en toe vrij te maken om vanuit Zuid-Afrika naar Europa te reizen om muziek op te nemen. Hij beschrijft in het cd-boekje in het kort hoe de cd tot stand is gekomen en daarmee verklaart hij de diepgang van de cd. Zo zijn bijna alle stukken ideeën van het trio en ze ontstaan op een natuurlijke, organische wijze. Technicus Chris Weeda zorgde voor een vleugel in topvorm en hij deelde de studio zo in dat het trio elkaar goed kon zien en horen. Van de Geyn: "We hoefden alleen maar onze oren en onze intuïtie te vertrouwen en toe te kijken hoe de muziek zich ontvouwde. We just played."

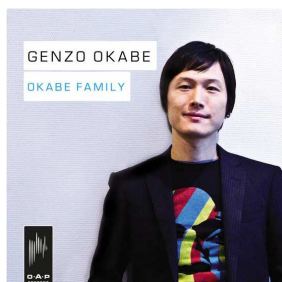
Die natuurlijke werkwijze valt direct op in 'Sound of silence' van Paul Simon. Pas na zes minuten ontvouwt zich langzaam het thema. Zou het eigenlijk wel de bedoeling zijn geweest dit stuk te spelen of ontstond het 'spontaan'? Bij aanvang doet de muziek de titel eer aan door stil en lieflijk te zijn. Pianist Kenny Werner bracht voor één stuk bladmuziek mee: 'Elegante', een ballad. Werner is de spil van het trio. Hij geeft aanzetten die leiden tot creatieve daden van het geheel. Daarbij heeft hij een rijpe ideeënrijkdom. Daardoor vormt zich een album met geheel vrije muzikale hersenspansels die met hetzelfde gemak overgaan in swing. Drummer Hans van Oosterhout weet exact wanneer hij wel of niet moet spelen en volgt de groep op de millimeter. Bij gevoelsmens Van de Geyn is elke aanraking van zijn bas treffend, overdacht, emotioneel en op zijn plek. Als Werner in 'In the heart' een synthesizer bespeelt en 'plastic' strijkers laat horen, speelt Van de Geyn ontroerend als zijn Noorse collega Arild Andersen. Prachtig!

Peter J. Korten

'Eye Of The Beholder' van saxofonist Tim Warfield is de vierde cd die Gerry Teekens dit voorjaar aan de catalogus van zijn label Criss Cross toevoegde. Een album met oudgedienden van het label, maar toch met jazz van nu. Elk lid van de groep heeft op dit label een lange voorgeschiedenis. Dat geldt ook voor de groep zelf. Ze kennen elkaar en de composities door en door. De meeste stukken zijn 'originals' van Tim Warfield. Ook de andere musici leverden werk aan. Twee nummers komen van buiten de groep. 'I Remember You' is een 'standard' van Johnny Mercer. De vijf behandelen het materiaal met respect, al voegen ze er wel nadrukkelijk hun eigen inzichten aan toe. 'Second thoughts' is van Mulgrew Miller en een eerbewijs aan zijn persoon. Het stuk wordt geïnspireerd gespeeld. Tim Warfield c.s. voelen zich thuis in deze compositie. 'Tide a dish' is een verbastering van 'Tired of this'. In het stuk is de meest vrije jazz van deze cd te horen. De ballad 'Ramona's heart' is een 'feature' voor de leider. Hij wordt fijnzinnig begeleid door pianist Cyrus Chestnut. Ook een ballad is de afsluiter 'Forever, one day at a time'. Blazers en pianist maken er iets moois van. Er wordt op 'Eye Of The Beholder' met zorg en aandacht gespeeld. Zoals gewoonlijk bij dit label.

Hessel Fluitman

GENZO OKABE
Okabe Family
O.A.P. Records

Bezetting:

Genzo Okabe (as),
 Miguel Rodriguez (p),
 Steven Willem Zwanink (b),
 Francesco De Rubeis (d).

VERVOLG CD-RECENSIES

Van promotionele onzin verlos ons, Heer! 'Okabe Family' is "een traditioneel akoestisch jazzkwartet, met als doel het verleggen van wat een dergelijke groep kan bereiken op het gebied van geluid en complexiteit van de textuur"... Soms kunnen passe-partout-begrippen zodanig vaag worden, dat alle inhoud verdwijnt: wat moeten wij denken over Ornette Coleman, Coltrane en Ayler, Steve Coleman en John Zorn (om enkele voorgangers-saxofonisten te noemen) op het vlak van 'het bereikbare op het gebied van complexiteit van textuur'?

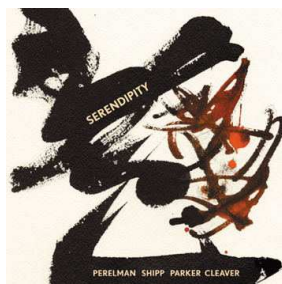
Maar marketinggepraat hoeft allerm minst negatief af te stralen op de muziek: altsaxofonist Genzo Okabe zet met 'Okabe Family' met veel autoriteit een stevig debuut neer. Het materiaal is bijna allemaal van zijn hand, en zit in een energieke postbop-traditie die vooral ritmisch ge-updated is – met zware 'backbeats' en complexe patronen in de ritmesectie: uitdagend materiaal, vlekkeloos uitgevoerd. Okabe speelt virtuoos, en heeft een snedige, in het hogere register wat opdringerige klank; drummer Francesco De Rubeis is erg nadrukkelijk aanwezig. Dat maakt de plaat in z'n geheel wat druk en donker en een beetje vermoeiend: het enige zonnige nummer is 'Broken', met een fijne solo van pianist Miguel Rodriguez. Blues en sentiment zijn helemaal afwezig, de enige ballad is (de eerste helft van) de allerlaatste track – en die wordt dan, in de tweede helft, bijna sarcastisch onderuit gehaald.

'Okabe Family' is zeker een boeiende ervaring, maar voor in de huiskamer is de cd als geheel naar mijn gevoel een beetje uit balans – als een zware maaltijd. Dat neemt niet weg dat dit muzikanten zijn om in de gaten te houden.

Arne Van Coillie

Bekijk het eerste nummer van de cd: <http://bit.ly/11atrXN>

IVO PERELMAN
Serendipity
Leo Records

Bezetting:

Ivo Perelman (ts),
 Matthew Shipp (p),
 William Parker (b),
 Gerald Cleaver (d).

Soms verlopen opnamesessies geheel anders dan gepland. Zo werd hoornist Julius Watkins ooit als vervanger van trompettist Ray Copeland opgetrommeld voor de beroemde sessie van Thelonious Monk die het curieuze stuk 'Friday the 13th' opleverde. Toen de New Yorks-Braziliaanse tenorsaxofonist Ivo Perelman in december 2011 opnames wilde maken met pianist Matthew Shipp en drummer Gerald Cleaver (die uiteindelijk uitkwamen op het album 'The Foreign Legion'), kwam een van zijn kompanen niet bij de studio opdagen. Perelman belde bassist William Parker op om in te vallen, maar toen de vierde muzikant gewoon te laat bleek te zijn, werd besloten om als kwartet op te nemen. Dat zijn de voordelen van vrij improviseren. Niks staat vast, zelfs de bezetting niet. De muziek op 'Serendipity' is daarom des te bijzonder. Het album wordt gevuld met één lange improvisatie van 43 minuten, die alle mogelijke stadia van dynamiek en structuur doorloopt zonder ook maar een moment vast te lopen of uit de bocht te gieren. Vanuit de opening, die herinnert aan de gestructureerde avant-garde-jazz uit de vroege jaren zestig (denk aan Andrew Hill of Eric Dolphy), ontspint zich muziek die soms ouderwets swingt, of onderpind wordt door een stevige 'groove' (zo rond minuut 28). Maar ook laat Perelman horen dat zijn formidabele reputatie voor een belangrijk deel gebaseerd is op zijn vrije expressionisme (ook de schilderijstijl die hij beoefent – zoals het hoesje bewijst). De namen van grote helden als Albert Ayler of Charles Gayle zijn in dat verband nooit ver weg, en de cd eindigt ook in deze oerkreetstijl.

Herman te Loo

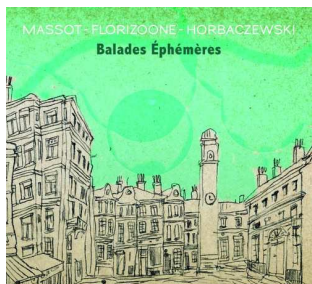
THELONIOUS4
Meets Tony Miceli
Dot Time Records

Bezetting:

Iman Spaargaren (ss, ts),
 Guillermo Celano (g),
 Andreas Metzlar (b),
 Jurjen Bakker (d),
 Tony Miceli (vib).

**MASSOT, FLORIZOONE,
 HORBACZEWSKI**
Balades Éphémères
Aventura musica

Bezetting:

Michel Massot (tuba, euphonium, tb),
 Tuur Florizoone (chromatische acc),
 Marine Horbaczewski (cello).

VERVOLG CD-RECENSIES

Het gebeurt niet zo heel vaak dat groepen zich wijden aan het spelen van muziek van één bepaalde componist. Thelonious4 doet dit al jaren. Zij hebben al twee cd's met muziek van Thelonious Monk gemaakt en brengen nu een derde schijf uit. Gast is de Amerikaanse vibrafonist Tony Miceli, vandaar de titel 'Meets Tony Miceli'. Het lijkt of het kwartet op deze cd niet zo soepel swingt als op eerdere platen. Wel houden ze de thema's in ere. Voor zover na te gaan, want 'Oska T' bijvoorbeeld, ken ik niet van de componist zelf. Tenorist Iman Spaargaren werkt dit thema intensief uit. Als de bekkens halfweg gaan swingen, speelt het vijftal in het thema voorbeeldig samen. In 'Four in one' komt Spaargarens tenor ook vol tot zijn recht, meer dan eens unisono met de gitaar. Prima duowerk van die twee.

'De vijf musici nemen door hun eigenzinnige uitweidingen de luisteraar op een ontdekkingsreis mee.'

'Skippy' wordt met swing gespeeld. Dat is vooral te danken aan de 'walking bass' van Andreas Metzlar. Gitarist Guillermo Celano exploreert de muziek het meest vergaand. Hij komt in zijn inleiding in 'Reflections' sterk naar voren. 'Mysterioso' wordt solo door de vibrafonist Tony Miceli gespeeld. Door alle eigenzinnige uitweidingen nemen de vijf musici de luisteraar mee op een ontdekkingsreis door de muziek van Monk. Voor muziktechnisch onderlegde mensen is het een feest om deze muziek uit te pluizen. Maak ook eens een vergelijking met de originelen en uitvoeringen door andere groepen.

Hessel Fluitman

Beluister een stuk van de cd: <http://bit.ly/13wSJYi>

Nieuw, avontuur, feest, samenspel. Dat is 'Balades Éphémères' van Michel Massot (tuba, euphonium, trombone), Tuur Florizoone (chromatische accordeon) en Marine Horbaczewski (cello). MUZIEK dus. Het is een cd om lekker van te genieten of om geconcentreerd, concertmatig naar te luisteren. Het trio speelt schijnbaar onbekommerd, maar in feite is het zeer geconcentreerde muziek, waarin de afspraken niet opvallen, niet gehoord worden. Muziek die een mix is van klassiek, folk en jazz, zonder dat een genre overheerst. Met als dragende factor? Ja, daar geeft de muziek geen uitsluitsel over. Er wordt geïmproviseerd op thema's die uit de folkmuziek lijken te komen, met soms een klassieke spanningsboog over het hele stuk heen, maar altijd geweldig spannend.

'Het trio speelt schijnbaar onbekommerd de in feite zeer geconcentreerde muziek. Een uurtje feestelijk verhalende improvisatie.'

De drie leden hebben ieder verschillende composities ingebracht. Een enkele is collectief geïmproviseerd. De arrangementen zijn van de groep; daardoor weten ze natuurlijk op een prik wat er gebeurt. Maar de drie gaan binnen die afspraken vrij hun gang en de arrangementen gebruiken ze als stapstenen, signaalpunten. Ze gaan vrij en onverveerd door de stukken heen. Een uurtje feestelijke verhalende improvisatie.

Hessel Fluitman

Beluister en bekijk het trio hier: <http://bit.ly/191SZCk>

SAMUEL ROHRER**Noreia**

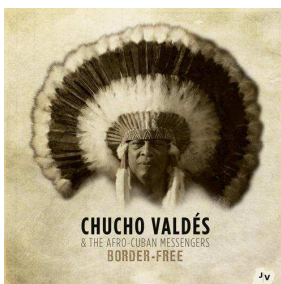
Arjuna Music

Bezetting:

Claudio Puntin (bkl, megafoon, xyl, cither),
Skulli Sverisson (bariton-g, elektronica),
Peter Herbert (b),
Samuel Rohrer (d, elektronica, comp).

CHUCHO VALDÉS**Border-Free**

Jazzvillage

Bezetting:

Chucho Valdés (p),
Reinaldo Melián Alvarez (tp),
Dreiser Durruthy Bombalé (batás, voc),
Rodney Barreto Illarza (d, voc),
Ángel Gastón Joya Perellada (b, voc),
Yaroldy Abreu Robles (perc, voc),
Branford Marsalis (ts en ss op drie tracks).

VERVOLG CD-RECENSIES

De Zwitserse drummer Samuel Rohrer kennen we uit het kwartet van de Nederlandse pianist Wolfert Brederode. Hoewel hij een aardige discografie bij elkaar heeft gespeeld, is 'Noreia' zijn debuut als leider. Naast zijn kompaan uit het Brederode Quartet, Claudio Puntin (basklarinet) nam hij bassist Peter Herbert en Skulli Sverisson (baritongitaar) mee de studio in. In zijn eigen werk blijft Rohrer uit de buurt van de akoestische kamermuziek-sfeer die het repertoire van Brederode kenmerkt. Wel blijft de muzikale schoonheid voorop staan, en hoewel het album niet bij ECM uitkomt, heeft het zeker de esthetiek die liefhebbers van het label van Manfred Eicher zullen waarderen. De twee pijlers van 'Noreia' zijn door elektronica omspoelde 'soundscapes' en popmuziek. Veel trage tempo's, of soms zelfs een gebrek aan tempo, maar ook stuwende, pulserende 'grooves'. Een titel als 'The Cure' lijkt te verwijzen naar de populaire rockband uit de vroege jaren tachtig. Met de klankkleuren van basklarinet, contrabas en baritongitaar weet Rohrer fraai te schilderen – en dat melancholie en somberheid dan de emoties zijn die de overhand krijgen, is niet zo gek. Toch is 'Noreia' geen duister album, maar een afgewogen audiotrip die de Zwitser ook als leider meteen op de kaart zet.

Herman te Loo

Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/16Zzvko>

'Border-Free'... Een gevaarlijke titel om kritische bedenkingen bij te maken: hoe hip is het tegenwoordig immers niet om grensverleggend te werken, genreverruimend, kruisbestuivend, vakoverschrijdend? En is jazz niet bijna per definitie 'grenzen-vrij'? Ja – maar het 'overstijgen' (of negeren) van echte of vermeende grenzen levert, andersom, daarom nog niet automatisch goede jazz op. Voor Afro-Cubaanse 'jazz' dreigt nog een bijkomende valkuil: (te) vaak wordt alle Cubaanse muziek die een contrabas en een trompet gebruikt, op het jazzhoopje gegooid. Dat lijkt trouwens een algemene tendens: 'jazzy' wordt bijgevolg meer en meer een vies woordje.

Op 'Border-Free' horen we duidelijk een Chucho Valdés die midden in beide tradities staat: goede jazz en echte Cubaanse muziek. Dat levert heel mooie momenten op (het luie karakter van 'Tabu', het ontwapenend lichte thema van 'Bebo'), maar ook minder geslaagde: 'Congadanza' wisselt tedere momenten en opzweepende Latin af met een typisch Midden-Amerikaanse drammerige piano-overdrive, 'Caridad amaro' is wel erg Cubaans-sentimenteel. Ook het 'grensoverschrijdende' aspect van de muziek (ik zal het tóch maar schrijven) is meestal niet geslaagd. Het mooie 'Pilar' zakt bij het inlassen van Bachs tweestemmige inventie in d (mét foutje in de linkerhand) helemaal in elkaar; het vraag-en-antwoordgezag op het einde van 'Afro-Comanche' is wat mij betreft kort na Dizzy Gillespies 'Cubana be, Cubana bop' (uit 1947!) zijn esthetische waarde verloren; en Branford Marsalis op sopraansax Oosterse toonladders laten spelen omdat het nummer 'Abdel' heet, vind ik jammer, niet grensverleggend. Een mooie plaat, maar met een aantal betwistbare keuzes. Onbetwistbaar zijn Valdés' schitterende timing, onvoorspelbaar wisselend tussen binair en ternair, nu eens lui, dan weer levendig – en het talent van bassist Gastón Joya.

Arne Van Coillie

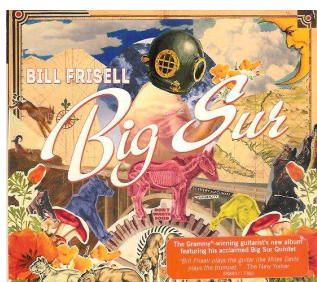
Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/1a0fHvW>

VERVOLG CD-RECENSIES

BILL FRISELL

Big Sur

Okeh

Bezetting:

Bill Frisell (g),
Jenny Scheinman (v),
Eyvind Kang (av),
Hank Roberts (c),
Rudy Royston (d).

In 2012 kreeg gitarist Bill Frisell een grote muziekopdracht van het Monterey Jazz Festival waarbij een verblijf op de Glen Deven Ranch in Big Sur behoorde, een toeristische trekpleister tussen San Francisco en Los Angeles. Deze opdracht leidde tot negentien composities die geïnspireerd waren op het oogverblindende landschap, en in september van dat jaar in de Fantasy Studios werden opgenomen. Deze cd 'Big Sur', op het hernieuwde Okeh label, bevat deze opnamen.

'Op 'Big Sur' staat pastorale muziek waar een grote rust vanaf straalt. Het is een intrigerend mengsel van folk, jazz, rock en kamermuziek'

Het resultaat is pastorale muziek waar een grote rust vanaf straalt. Frisell, die bekend staat als een gitarist met een eigen geluid en benadering van het instrument, heeft de landschappelijke indrukken en de rust omgezet in een intrigerend mengsel van folk, jazz, rock en kamermuziek. Deze band, waarmee hij als het Big Sur Kwintet rond toert, is wat de samenstelling betreft nieuw, maar met alle musici heeft hij in het verleden in wisselende combinaties al intensief samengewerkt. Er wordt weinig gesoleerd en de nadruk ligt op het groepsgeluid, wat het kamermuziekgevoel versterkt, en Frisell voegt daar zijn accenten aan toe. Drummer Rudy Royston heeft wat dat betreft nog de meest individuele bijdrage en zijn inventieve drumspel geeft niet alleen richting aan de composities van Frisell maar bindt het geheel ook bij elkaar. De composities zijn doorgaans simpele thema's die vaak minimalistisch worden uitgewerkt, en die weidse vergezichten suggereren die de luisteraar zelf kan invullen. Al met al heeft Frisell met zijn muziek een cd geleverd die in deze jachtige tijden de luisteraar de gelegenheid geeft een welhaast therapeutische rust en bezonkenheid te ervaren.

Tom Beetz

Bekijk een video over de cd: <http://bit.ly/12oRuhr>

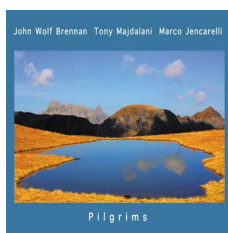
JOHN WOLF BRENNAN,

TONY MAJDALANI,

MARCO JENCARELLI

Pilgrims

Leo Records

Bezetting:

John Wolf Brennan (p, melodica,
harmonium, penny whistle, kalimba),
Tony Majdalani (perc, voc),
Marco Jencarelli (g).

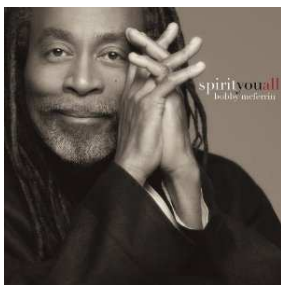
De pelgrims van de titel van deze cd zijn dat in meerdere opzichten. Ze ondernemen hun pelgrimage naar onbekende klanken, maar ook in spiritueel opzicht, en ze bestrijken muzikaal verschillende continenten. Het metalen slagwerk dat Tony Majdalani bespeelt, laat horen dat er soms overal ter wereld met dezelfde oren wordt geluisterd. De Caribische steeldrum, de Indonesische gamelan of de Zwitserse 'hang' leveren in de handen van deze geluidstovenaar even fraaie, en behoorlijk vergelijkbare klanken op. Hij werd in Haifa (Israël) geboren als zoon van Libanese christenen en woont tegenwoordig in Zwitserland. Pianist John Wolf Brennan toog naar het Alpenland vanuit Ierland en de vader van gitarist Marco Jencarelli komt oorspronkelijk uit Calabrië (Zuid-Italië). Drie wereldburgers dus, die een groot gevoel voor schoonheid hebben, en die kan evengoed zitten in een wonderbaarlijke melodica- of pianomelodie als in een scheurende elektrische gitaar. Toch is het merendeel van de muziek op 'Pilgrims' contemplatief van aard. De zeven stukken met de titel 'Meditative Moments' benadrukken dit. Maar net als de muzikanten van een groep als Oregon bewerkstelligt het trio deze sfeer zonder zweverig of voorspelbaar te worden.

Herman te Loo

Zie en hoor Brennan en Majdalani improviseren:
<http://youtu.be/k9fOc6dCqfw>

CD'S KORT

Bobby McFerrin – Spirityouall OKeh

Op zijn nieuwe cd 'Spirityouall' grijpt zanger Bobby McFerrin terug naar de gospels en spirituals die zijn vader Robert McFerrin sr. in de jaren 1950 als klassiek gevormde bariton voor Riverside opnam (<http://bit.ly/15R5WNv>). Dat heeft hij met veel respect gedaan. De man die een kinderlijk plezier heeft in zingen, is hier echter prediker geworden. Daardoor is het plezier, het feestelijke in zijn zang hier en daar ondergesneeuwd. Niet overall. 'Joshua' (fit the battle of Jericho) en (He's got the) 'Whole world' (in his hand) zijn redelijk dicht bij een swingende vertolking gekomen. Het laatstgenoemde nummer is een van de vier stukken waarin bassiste/vocaliste Esperanza Spalding te gast is. Ook 'Glory' (Glory Hallelujah) krijgt bij vlagen een 'ouderwetse' uitvoering. Daarin houdt de bas van Spalding McFerrin in het gareel. En waarachtig, 'Woe' is zelfs een meeslepende protestsong. Maar toch. Ik mis het avontuur en het plezier te vaak op deze cd.

Hessel Fluitman

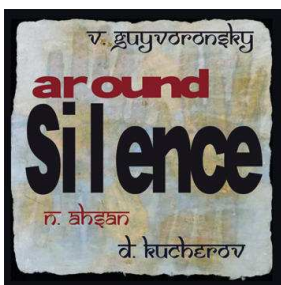
Esther van Hees - Got Wings Eigen beheer

Is Esther Van Hees een nieuwe ster aan het jazzfirmament? Het lijkt er op. Zangeres Van Hees studeerde recentelijk af aan het conservatorium in Tilburg en sleepte in mei tijdens Jazz in Duketown de Conservatorium Talent Award binnen. Op plaat debuteert ze nu met 'Got Wings', een ep'tje met vier stukken. Van Hees zelf schreef de poëtische teksten en de melodieën zijn neergepend door pianist Robert van der Padt. De muziek is melodius. Van Hees heeft een heldere stem en weet steeds met heel kleine details de juiste toon en sfeer te treffen. In de hoogte heeft ze wat moeite. Tijdens haar improvisaties 'scat' ze nogal eens op ritme. In het slotliedje, de titelsong 'Got Wings', zeilt haar stem met ogenschijnlijk gemak exact waar ze naartoe wil.

Hessel Fluitman

Vyacheslav Guyvoronsky – Around Silence Leo Records

In 1989 verscheen bij Leo Records de indrukwekkende cd-box 'New Music from Russia, the 80s'. Daarin stortte de Moskouse trompettist Vyacheslav Guyvoronsky zich op de improvisatie vanuit de Indiase muziek, samen met bassist Vladimir Volkov. Bijna 25 jaar later is hij weer te vinden in deze crossover, ditmaal in het gezelschap van vocalist en swarmandal-speler N. Ahsan (voornamen worden op het hoesje niet vermeld) en tablaspeeler D. Kucherov. In een viertal stukken cirkelen de zanger en de trompettist als twee balletdansers om elkaar heen. De lichtvoetigheid van de melodieën is meeslepend, en vooral het call-and-responsemodel werkt erg goed. De tabla zorgt soms voor opzweepende momenten, maar ondersteunt ook bij de rustigere passages perfect met zijn melodische capaciteiten. Het is wel een erg fraaie manier om de stilte te omspelen, om de titel maar eens te parafraseren.

Herman te Loo

Kalima – Everything Within Neuklang

Kalima, drie vrouwen uit Luxemburg en Duitsland, bestaat al sinds 2006. Met de combinatie zang (Sascha Ley), piano (Laia Genc) en sopraansaxofoon en/of basklarinet (Anne Kaftan) maakt de groep een soort kamermuziek. Elk stuk op 'Everything Within' heeft een andere sfeer. Hoewel jazz de boventoon voert, laten de drie veel folkloristische, modern klassieke en Indiase invloeden toe. Kalima is een onconventioneel trio dat weelderige muziek maakt. In het titelstuk klinkt het motto van het trio door: leven en spelen zonder belemmeringen. Iedereen die van nieuwe jazz houdt, niet bang is voor avontuurlijke muziek en verrast wil worden, is bij dit trio aan het goede adres.

Hessel Fluitman

CONCERTVERSLAGEN

INTERNATIONAL JAZZ FESTIVAL MIDDELBURG

Datum en plaats:
18, 19, 20 mei 2013,
Middelburg.

Het Jazz Festival in Middelburg had dit jaar een uitstekende 'line-up' met de nadruk op zang en pianotrio's. Aan de Zeeuwse **Stephanie Francke** de taak om het Jazz Festival op de zaterdag voor Pinksteren te openen. Dat deed de alt- en sopraan-saxofoniste uitstekend. Haar spel heeft, nadat ze in 2010 de International Jazz Award Zeeland won, enorm aan diepgang gewonnen. In het concert werd een mooie balans gecreëerd tussen een zwoel mediterrane gevoel en pure jazz. Francke is iemand om in de gaten te houden!

Zangeres **Ntjam Rosie** vervolgde met poppy jazznummers, die soepel in het gehoor lagen. Het optreden had regelmatig de diepgang van bijvoorbeeld haar collega-zangeres Erkah Badu. Na haar was het de beurt aan zanger **Kurt Elling**. Hij presenteerde zich als een moderne Frank Sinatra en verzorgde, volledig in stijl, een uitstekende show. Die was fraai en vooral goed gepresenteerd, maar het optreden miste hier en daar wel souplesse en diepgang. Dat werd overigens ruimschoots goedge maakt op zondag, maar daarover later meer.

Mike Stern (links) en Bill Evans brachten een onverwacht 'mellow' programma. (Foto: Ingrid Borger)

Eerst traden nog de 'oude' jazzrockers **Mike Stern en Bill Evans** aan. De gitarist en saxofonist hadden sinds hun dagen bij Miles Davis niet meer samen op het podium gestaan. Het publiek verwachtte een nostalgische terugkeer naar die dagen en had zich ingesteld op zwaar jazzrockgeweld. In plaats daarvan kregen de aanwezigen een 'mellow', maar mooie variant daarvan aangeboden. Bassist Tom Kennedy en vooral drummer Dave Weckle kregen alle ruimte om hun superioriteit op hun instrument te laten zien. In de toegift bracht het kwartet een ode aan Davis met een bijzondere uitvoering van 'Jean-Pierre'.

Zondag Het pianotrio **Tin Men and the Telephone** verraste het publiek met een ludieke show. Voor de Tin Men is niets gek genoeg: behalve improvisaties met koeien (bassist Lucas Dols incorporeerde koeiengeloei perfect in een solo), kwamen er klantenservices, ingesproken antwoordapparaten en zelfs een virtuele zangeres voorbij. Het hoogtepunt was zeker het nummer 'De bal' waarin het trio overtuigend liet horen dat zelfs voetbal kan swingen. [...vervolg op de volgende pagina](#)

VERVOLG JAZZFESTIVAL MIDDELBURG

Na een intermezzo waarin altist **Ben Herman** liet horen dat hij nog steeds excellente serieuze jazz kan spelen, was het tijd voor het volgende pianotrio. **The Bad Plus** heeft het verleden van het brengen van pop- en rocknummers in een interessante jazzvorm achter zich gelaten. Het bracht dit keer eigen werk. De composities waren complex en knap, maar boeide niet altijd.

De ster van het festival: Gregory Porter. (Foto: Ton Stanowicky)

Het laatste concert op de zondag was voor de grote ster van het festival: **Gregory Porter**. Waar zijn platen vaak de gelikte perfectie van de studio laten horen, verliet de New Yorkse zanger die gelijkheid op het podium geheel. Hij was ruwer, wilder en daagde voortdurend zijn bandleiden uit tot interessante muzikale uitstapjes. De Japanse altsaxofonist Yosuke Sato blonk daar vooral in uit. Hij leefde zich regelmatig geheel uit in het free-jazzidioom. Het meest indrukwekkende van het concert was dat dit soort uitstapjes vloeiend binnen het bekende studiogeluid van Porter paste.

Maandag Op maandag bewaakte 'Neerlands Hoop in bange dagen', het orgelkwartet **Bruut!**, vakkundig en indrukwekkend het fort terwijl de watergoden aan de poort stonden te dringen. De afsluiter van het festival was tenorist **Joshua Redman**. Hij opende gedurfd en bijna komisch met Gershwin's 'Summertime'. Het was de mooiste interpretatie van dat nummer van de afgelopen jaren. Redman leek zijn eigen composities op de achtergrond te plaatsen en wijdde zich bijna volledig aan interessante en vooral gedurfde interpretaties van zijn grote voorbeelden: Gershwin en Parker kwamen voorbij, maar ook vooral Ellington in een schitterende uitvoering van Billy Strayhorn's 'Lush life'. Redman werd daarin bijgestaan door de hedendaagse grootmeesters in jazzbegeleiding: drummer Gregory Hutchinson, bassist Reuben Rogers en pianist Aaron Goldberg. Een minpunt was dat de regen met bakken uit de lucht kwam. Niettemin wist Redman een veld van paraplu's steevast voor het podium te houden.

Het Jazzfestival Middelburg was dit jaar het festival van de zangers en de pianotrio's. De organisatie had tussen beide een mooie balans gevonden. We kijken uit naar volgend jaar en hopen natuurlijk op weer zo'n geweldige 'line-up'.

Bart Hollebrandse

OVERLEDEN

Mulgrew Miller overleed eind mei. Hier is hij te zien tijdens het North Sea Jazz Festival 2011. (Foto: Tom Beetz)

Dim Kesber, 6 juni 2013 (83)

Nederlandse klarinettist, saxofonist. Volledige naam: Ir. Wladimir (Dim) Kesber. Geboren en overleden in Den Haag. Kesber speelde in Dim Kesber and the Augmenters en Dim Kesber and Friends, en in de Reunion Jazzband. Van 1946 tot 1960 maakte Kesber deel uit van de Dutch Swing College Band.

Ben Tucker, 4 juni 2013 (82)

Amerikaanse bassist. Overleden in Savannah, Georgia, Tucker begeleidde tal van musici, zowel in als buiten de studio's. Schreef de hit 'Comin' home baby', voor het eerst opgenomen door fluitist Herbie Mann in 1961.

Mulgrew Miller, 29 mei 2013 (59)

Amerikaanse pianist. Speelde in de jaren tachtig bij vocaliste Betty Carter, Art Blakey en Woody Shaw, daarna eigen trio en grotere groepen. Vooral zijn opnamen in 1992-1994 voor het label Novus blinken uit.

Ed Shaughnessy, 24 mei 2013 (84)

Amerikaanse drummer. Overleden in Calabasas bij Los Angeles. Brak door als lid van de Charlie Ventura-groep (foto stond in het blad Rhythme van april 1950); viel daar op door zijn dubbele bass-drum. Was breed inzetbaar, leidde clinics en was dertig jaar de drummer in de band van de Tonight Show. (jjm)

VARIA

Een beeld van de Music Mix 2012 van Bureau Huismuziek. (Foto: Frans Eppink)

NIEUWE CURSUSPROGRAMMA BUREAU HUISMUZIEK UIT

Het nieuwe cursusprogramma van Bureau Huismuziek (vereniging voor samenspel en instrumentenbouw) is uit en is hier te downloaden <http://bit.ly/18w0jJE>. Het bevat een gevarieerd aanbod van zo'n dertig muziekcursussen voor jong en oud, beginners en gevorderden, met klassieke muziek, oude muziek, wereldmuziek, lichte muziek en op maat gemaakte arrangementen. In de cursussen gaat het om samenspelen. Nieuw is dat Huismuziek 50% korting geeft aan jongeren tot en met dertig jaar. De cursussen worden op verschillende locaties aangeboden. Musici uit verschillende genres kunnen elkaar op 16 en 17 november in Sint Michielsgestel treffen bij de Music Mix. Er zijn dat weekend verschillende workshops. Onder meer Tango-orkest, Swinging Cuban Music, Indiase muziek en flamenco.

JOKE SCHOT EN ROSARIA MACRI EXPOSEREN TIJDENS NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Onze fotografen Joke Schot en Rosaria Macri zullen op het komende North Sea Jazz Festival foto's exposeren die zij begin juli gaan maken tijdens het Italiaanse festival Umbria Jazz 2013. Andere kunstenaars die tijdens het festival in Ahoy, Rotterdam exposeren zijn Han Bennink, Massimo Chioccia en Jelmer de Haas.

Han Bennink heeft een speciale overzichtsexpositie in de Mekong-zaal. In de Mekong-zaal hangen ook de ontwerpen voor de festivalposter, gemaakt door studenten van de Willem de Kooning Academie. Tussen het werk van de studenten en Han Bennink zijn de jazzfoto's van Jelmer de Haas te bezichtigen.

Op de tweede etage in Ahoy is werk van de Italiaanse jazzschilder Massimo Chioccia te zien. Easton Davy, die voor de vierde keer aanwezig is op het festival, zal 13 juli live schilderen op Congo Square. De foto's van Schot en Macri hangen in de Fastlane. Het North Sea Jazz Festival is van 12 tot en met 14 juli.

Volg Jazzflits ook op Facebook. Ga naar <https://www.facebook.com/Jazzflits> en sluit u aan bij onze talrijke vrienden.

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 6 juni 2013

Ibrahim Malouf

Wind

Miles Davis

Live Bootleg, Vol. 2

Peter Beets

Portrait Of Oscar Peterson

Mext Collective

Cover Art

Gilad Hekselman

This Just In

Richard Hallebeek

RHP II

John Coltrane

Complete Sun Ship Session

Jacob Karlzon

More

Eric Vloeimans

Evensong

Benjamin Herman

Café Solo

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 10 juni 2013

1. **Christian McBride & Inside Straight**
People Music
2. **Michael Dease**
Coming Home
3. **Joshua Redman**
Walking Shadows

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op Noord-Amerikaanse jazzradiostations; (www.jazzweek.com).

IN DE KLEEDKAMER

Fotoserie Joke Schot

Onze fotograaf Joke Schot fotografeert al enige tijd jazzmusici in hun kleedkamer. Deze keer organist Dr Lonnie Smith. De foto werd gemaakt op 23 mei in de kleedkamer van LantarenVenster in Rotterdam. Smith trad daar op met de Jazzinvaders en zangeres Linda Bloemhard.

JAZZTIJDSCHRIFT

Voor liefhebbers van jazz uit de jaren 1900 – 1950 is er weer een nieuwe Blijje Jazz Nieuwsbrief. Deze keer met veel bigbands die jazz uit de jaren 1920 – 1950 spelen. De brief is hier te downloaden: <http://www.blijejazz.nl/BB20>.

INDEX GERECENSEERDE CD'S

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Raadpleeg dan onze index van gerecenseerde cd's. De index geeft een overzicht van de platen die in de nummers 75 tot en met 190 van Jazzflits zijn besproken, alfabetisch gerangschikt naar de uitvoerende artiesten. U vindt de index op onze website (rechtsboven). Als u het overzicht nu meteen wilt raadplegen, klik dan hier: <http://www.jazzflits.nl/Recensie-overzicht75.pdf>

Elina Duni komt 14 juli naar Brussel.
(Foto: Blerta Kambo)

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Arne Van Coillie, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Kortjen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Jan Nieuwenhuis en Roos Plaatsman. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVALS JULI

GENT JAZZ FESTIVAL

De Bijloke, Gent

Datum: 11 tot en met 21 juli 2013

(<http://www.gentjazz.com/>)

NORTH SEA JAZZ FESTIVAL

Ahoy, Rotterdam

Datum: 12 tot en met 14 juli 2013

(<http://www.northseajazz.com/nl/programma/2013/>)

BROSELLA JAZZ

Groentheater, Brussel

Datum: 14 juli 2013

(<http://www.brosella.be/>)

Met onder anderen: UMO Jazz Orchestra & Vernerri Pohjola, Yves Peeters Group, Nathalie Loriers New Trio, Elina Duni Quartet (zie foto), Bill Frisell's Big Sur Sextet en Big Noise with Evan Christopher.

LAATSTE NIEUWS

BASKLARINETTIST WINT NORTHERN EUROPEAN JAZZ CONTEST

Zif Taubenfeld (rechts) met zijn eerste prijs van 1.000 euro.
(Foto: Rene Keijzer)

Basklarinettist Zif Taubenfeld heeft 13 juni in Groningen de Northern European Jazz Talent Contest gewonnen. Hij was de beste van zes finalisten afkomstig van conservatoria uit Duitsland, Denemarken, Rusland, Estland, Zweden en Groningen. De jury was onder de indruk van de wijze waarop Taubenfeld 'de grenzen van zijn toch ongebruikelijke instrument opzocht'. "Hij zocht succesvol en uitstekend contact met de begeleiders. Zijn uitvoering van Mingus' 'So long Eric' was van bijzonder hoog niveau", aldus de jury. Taubenfeld, die ook de Publieksprijs kreeg, is tweedejaars student van het Groningse Prins Claus Conservatorium. De wedstrijd vormde de opening van het festival Swingin' Groningen.

Marcus Miller krijgt Edison Jazz Oeuvre Prijs

Bassist Marcus Miller krijgt de Edison Jazz Oeuvre Prijs 2013. Hij ontvangt de onderscheiding op 21 november in Muziekgebouw Frits Philips Eindhoven.